

## Στο ρυθμό θα χωθώ

Δεν θα περιμένω και στο ρυθμό θα χωθώ.  
Θέλω να μιλήσω για μετανάστευση και για ρατσισμό  
για τις μητέρες που αφήσαμε στο σπίτι  
μέρα με τη μέρα να τις αγκαλιάζει η θλίψη.  
Περιμένει το παιδί της πίσω να 'ρθει  
γιατί για μετανάστευση είναι μικρός πολύ  
γιατί δεν την έβγαζε με την άτυχη αυτή ζωή  
κι ήθελε στα πόδια του να σταθεί.  
Κι επειδή στην Αλβανία έπεσε ανεργία φρικτή  
και μια ολάκερη γενιά έμελλε να καταστραφεί  
εκείνος σ' άλλες χώρες βρίσκει τη φυγή.  
Μια απορία έχω συνεχώς  
γιατί δεν μας έκανε όλους ίδιους ο Θεός!  
Γιατί να υποφέρω εγώ από παιδί  
γιατί να μη μπορώ να χαίρομαι όπως εσύ!  
Θα ήθελα να' χω κοντά μου την οικογένειά μου  
κι ανθρώπους που θέλω να' χω μαζί μου!  
Μα τώρα απομακρύνθηκα και πίσω δεν γυρίζω,  
δεν ξέρω γιατί, μα έχθρες, μίσση και λάθη  
κουβαλώ από παιδί στην πλάτη  
και συνεχίζω να είμαι μακριά απ' το σπίτι  
και πίσω δεν γυρίζω, μονάχα ελπίζω.  
Μα γιατί να το περνώ εγώ, Θεέ μου, όλο αυτό  
από τότε που ήμουν παιδί μικρό;  
Και τώρα που μεγάλωσα κι αυτό το ξέρω ήδη  
όταν το σκέφτομαι μέσα μου, νιώθω να με συνθλίβει.  
Και λάθη έχω κάνει πολλά και το πάθημα έγινε μάθημα πια!  
Γιατί εμένα η ξένη χώρα πια δε με χωρά  
και γιατί με άφησε η ζωή έξω να καταλάβω δεν μπορώ,  
αφού δεν έκανα και τίποτα κακό!  
Κι εδώ στην ξενιτιά σαν ήρθαμε  
χειρότερα κι από φουκαράδες  
τη ζωή μας βάζαμε συνέχεια σε μπελάδες.

Και μες στις φυλακές μπαινοβγαίνουμε  
θύματά τους γίναμε κι άλλο δεν αντέχουμε.  
Και τότε, αν κι αργά καταλαβαίνεις πολλά,  
όπως και το ότι σαν τον τόπο το δικό σου  
δεν υπάρχει πουθενά κι όσο κι αν ψάχνεις.  
Και τη ζωή σου καθώς τη δοκιμάζεις  
υπάρχουν φάσεις που τρομάζεις!  
Κι αρχίζεις να δυσκολεύεσαι, τα χάνεις και μπερδεύεσαι  
ψάχνεις για βοήθειας χέρι, μα κανείς δεν μπορεί να στο προσφέρει!  
Ζητάς από φίλο να σε βοηθήσει, μα κι αυτός σ' έχει παρατήσει!  
Και συνειδητοποιείς τότε πως όλοι σ' έχουν ξεχάσει  
και σου γυρίζουνε την πλάτη!  
Και τότε στρέφεσαι στον αδερφό,  
μα ο καημένος κι αυτός  
δεν μπορεί να βοηθήσει ο φτωχός.  
Στα χρέη πνίγεται για πάρτη σου ξαφνικά  
για τον αδερφό του να τον έχει μαζί του έξω ξανά.  
Γιατί δε γίνεται να είναι χωριστά  
του ραγίζει κι αυτουνού η καρδιά.  
Κι ένα μήνυμα σε όλα τα παιδιά  
να είστε στις μητέρες σας κοντά  
γιατί αυτή η μαμά μια φορά μονάχα μας γεννά!  
Όμορφες κι αξέχαστες μέρες έξω έχουμε ζήσει  
σαν αδέρφια ενωμένα, που κανείς δεν μπόρεσε να χωρίσει,  
ώσπου ήρθε και για μας μια μαύρη μέρα  
Κι έξω από την πόρτα του τμήματος οδηγηθήκαμε.  
Κάτω στο πάτωμα βρεθήκαμε ξαπλωμένοι  
κι αλύπητα η μοίρα να μας δέρνει.  
Μα το χειρότερο από αυτά  
ήταν η στιγμή που ο φίλος μου άρχισε όλα να τα ξερνά.  
Δεν άντεξε και με ρουφιάνεψε  
με παράτησε, μόνο μου τελείως με άφησε.  
Μα μέχρι τότε εγώ τον θεωρούσα αδερφό  
και τώρα πια νιώθω γι' αυτόν μίσος, θυμό  
και τον βλέπω σαν εχθρό.

Και όπου τον δω θα τον πατώ  
κι η μόνη μου σκέψη πώς θα τον εκδικηθώ.  
Γιατί το έχουμε εμείς εδώ αυτό το έθιμο το παλιό  
και τον ρουφιάνο, αδερφέ, μην τον εμπιστεύεσαι ποτέ  
και την πόρτα του σπιτιού σου μην του δείξεις,  
γιατί μετά θα είναι αργά όταν θα' χεις τύψεις.  
Κι ένα μήνυμα για τη νεολαία  
να φυλάγεται απ' την κακή παρέα  
και να προσέχεις τον κολλητό  
γιατί από κει θα σου έρθει, Βρο, κι όχι από τον εχθρό!  
Και καιρό πολύ σπίτι μου έχω να γυρίσω  
κι ένα βάρος στην καρδιά που με γυρίζει πίσω!  
Κι η λύπη εδώ μέσα δεν με εγκαταλείπει  
και τα συναισθήματά μου αργά ραγίζει.  
Έχω έξω, Θεέ μου, αφήσει μια κοπέλα κι έναν γιο,  
αφού αποφάσισα πατέρας να γενώ από παιδί μικρό.  
Και μια χάρη, Θεέ μου, σου ζητώ  
να μου προσέχεις τον μικρό,  
αφού εγώ δεν είμαι εκεί και δεν μπορώ.  
Θέλω τα αισθήματά μου να εκφράσω  
και στο λευκό χαρτί να σου τα περιγράψω.  
Πολύ άτυχοι ήμαστε σ' αυτή τη ζωή  
καλύτερα να μην είχα γεννηθεί.  
Καλύτερα στη γέννα να' χα πεθάνει  
παρά ζωντανός τα βάσανα αυτά  
η καρδιά μου να τραβά και  
πίσω συνεχώς να με γυρνά...  
Σας αγαπώ και μου λείπετε  
μαμά, μπαμπά, αδερφή κι αδερφέ  
κι εσύ μικρέ μου γιε!

Ερμίρ Μ.